

4. Sunnuntai Helluntaista

Kadonnut ja jälleen löytynyt

Matt. 9:9–13

Kun Jeesus kaupungista lähtiessään kulki tulliaseman ohi, hän näki Matteus-nimisen miehen istuvan siellä. Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua”, ja hän nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta.

Jeesus oli sitten aterialla hänen kodissaan. Sinne tuli myös useita publikaaneja ja muita syntisiä, ja he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Tämän nähdessään fariseukset sanoivat Jeesuksen opetuslapsille: ”Kuinka teidän opettajanne syö yhdessä publikaanien ja muiden syntisten kanssa!” Jeesus kuuli sen ja sanoi: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. Menkää ja tutkikaa, mitä tämä tarkoittaa: ’Armahtavaisuutta minä tahdon, en uhrimenoja.’ En minä ole tullut kutsumaan hurskaita, vaan syntisiä.”

Kuinka moni menee lääkäriin silloin, kun kaikki on hyvin – kun mikään ei kolota? Harvoin terveenä mennään lääkäriin. Lääkäriin mennään silloin, kun jotain on pielessä – ja tarvitaan apua. Jos sinulle epämieluisa henkilö on sairas, ja hän pyytää sinua viemään hänet terveyskeskukseen, niin kieltäydytkö vai annatko kyydin? On olemassa järjestö nimeltä Lääkärit ilman rajoja. Se on kansainvälinen sairaanhoitoon erikoistunut avustusjärjestö. He antavat sairaanhoitoa aseellisten konfliktien, epidemioiden ja luonnonkatastrofien uhreille ja niille, jotka eivät pääse terveydenhuollon piiriin. He menevät sinne, minne muut eivät halua tai uskalla. He eivät odota, että potilaat tulevat heidän luokseen. He itse menevät sinne, missä tilanne on kaikkein pahin. Vuonna 1999 järjestö sai Nobelin rauhanpalkinnon. Silloin järjestön puheenjohtaja totesi, että ”Me emme ole varmoja, voiko sanoilla pelastaa henkiä, mutta tiedämme, että hiljaisuus tappaa varmasti.”

Mieti kyseistä lausetta ja tuon järjestön toimintaperiaatetta. Jeesus toimi samalla tavalla – ja toimii edelleen. Hänen valtuuttamanaan/esimerkkiään seuraten moni lähetystyöntekijä on historian aikana joutunut antamaan jopa henkensä ankarissa oloissa. Moni on ollut kulkenut tiettömillä seuduilla. Moni on jättänyt taakseen turvallisuuden ja lähtenyt kohti tuntematonta, jotta Jeesus tulisi tunnetuksi. Mutta on ollut myös niitä, jotka ovat halunneet estää avun viennin. Heitä oli Jeesuksen aikaan ja heitä on tänäänkin. Fariseukset pitivät itseään erittäin hyvinä, hurskaina ja uskonnollisina ihmisinä. He ajattelivat, että kuinka Jeesus ja opetuslapset voivat tehdä tuollaista ja tuollaista.

Uskonto voi olla uskon pahin vihollinen – niin kuin se oli fariseuksille. Pahimmillaan uskonto on pelkkä kulissi, jolla halutaan piilottaa Jeesus. Uskonto ei paranna – Jeesus parantaa. Uskonto ei rakasta – Jeesus rakastaa. Uskonto ei pelasta – Jeesus pelastaa. Englanninkielisessä raamatunkäännöksessä nimeltä The Message on kirjoitettu seuraavasti: I’m after mercy, not religion. I’m here to invite outsiders, not coddle insiders. Suomeksi käännettynä teksti kuuluu seuraavasti: Minä tahdon armoa, en uskontoa. Olen tullut kutsumaan ulkopuolisia, enkä hemmottelemaan sisäpiiriläisiä. (Matt. 9:13)

Roomalaiskirjeessä Paavali kiteyttää samasta teemasta näin: ”Onhan kirjoitettu: ’Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu.’ Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Mutta kaikki eivät ole olleet evankeliumille kuuliaisina.” (Room. 10:13–16)

Kuinka kukaan voi siis kuulla Jeesuksesta, jos me kristityt olemme hiljaa? Mutta eihän kukaan voi edes puhua, jos ketään ei ole lähetetty. Vanhan sanonnan mukaan ihmisillä on olemassa kahdenlaisia sydämiä: sellaisia sydämiä, jotka ovat lähetystyöntekijöitä, ja sellaisia sydämiä, jotka ovat lähetyskenttä. Eli jos Jeesus ei ole meidän sydämessämme, niin silloin Hänet pitäisi päästää sinne. Tämä ei edellytä mitään hienoja konsteja tai tapoja, vaan rukoilla yksinkertaisesti, että sinulle Jeesus minä annan elämäni. Jos taas Jeesus asuu jo meissä, silloin meillä on halu todistaa Hänestä muillekin – joskus sanoilla, joskus teoilla. Tämä halu syntyy kuin itsestään. Se on Pyhän Hengen työtä – ei ihmisen omaa yrittämistä. Sinä voit olla Jeesuksen käsinä, sanoina ja jalkoina tässä maailmassa – omalta paikkakunnaltasi aina maan ääriin saakka.

pastori TM Mikko Kaartama